

"Cinégraphie Journal". Με ὕλη ἐνδιαφέρουσα πάντοτε, τὸ γαλλόγλωσσο αὐτὸ ἐβδομαδιαῖο περιοδικὸ τῆς πόλης μας κυκλοφορεῖ κάθε Πέμπτη. Στις 20 Δεκεμβρίου ἔβγαλε ἓνα πολὺ καλὸ εἰκονογραφημένο Χριστουγεννιάτικο τεύχος μ' ἐπικάιρα ἄρθρα, καὶ μεστίχους τοῦ κ. Πατρὶς Ἀλβέρ καὶ τοῦ κ. Léon Berthant.

Ὁ "Αἰθιοπικὸς Κόσμος", ἡμερηΐδα, Ἀδὺς Ἀμπάμπα. Με πολλὰς εἰδήσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινοτικῶν πραγμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀβυσσηνίας. Δημοσιεύει ἓνα ὥραϊο λόγο τοῦ Μητροπολίτου Ἀξιώμης. Διαβάζομε μερικὰς γραμμὰς, στὸ φύλλο 5 Ἰανουαρίου γιὰ τὴν ἑλληνικὴ καλλιτεχνικὴ κίνησι τῆς Ἀδδὺς Ἀμπάμπα, τὴν ἀφίξι ἐκεῖ τῶν ἠθοποιῶν Θ. καὶ Α. Νέξερ.

"Ἀρχαδία". Ἑβδομαδιαία Ἑλληνικὴ ἡμερηΐδα τοῦ Σικάγου.

"Νέα Ἠχώ" ἡμερηΐδα Πόρτ-Σάιτ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ" ὁργάνωσαν με ἐπιτυχίᾳ στὶς 13 Ἰανουαρίου— Αἰθούσα Ἑλληνικῆς Λέσχης — ἐκθεσὶ τοῦ γνωστοῦ Ἀλεξανδρινοῦ ζωγράφου κ. Δ. Λίτσας.

Εἶναι χρόνια ποὺ δὲν εἶχαμε δεῖ ἐργασία συγκεντρωμένη τοῦ καλλιτέχνη καὶ τὸ κοινὸ ἔδειξε πολὺ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἐκθεσὶ τοῦ.

Τὰ ἔργα ποὺ εἶδαμε δὲ μπορούμε νὰ τὰ χαρακτηρίσωμε γενικὰ ὡς τεχνοτροπία, γιὰτὶ ἡ ἐκθεσὶ συγκέντρωνε δουλειὰ διάφορων ἐποχῶν, καὶ ὡς εἶναι φυσικὸ ὁ κ. Λίτσας μετὰ σειρὰ ἐτῶν θὰ ἄλλαξε καὶ ἀντιλήψεις στὴν τέχνη του καὶ τρόπο ἐκτέλεσης.

Τὰ τελευταῖα του κομμάτια μᾶς ἄρεσαν βέβαια περισσότερον, θὰ προτιμούσαμε δὲ νὰ βλέπαμε λιγώτερον ἔργα καὶ ν' ἀποκλειότανε ἡ παλιὰ παραγωγὴ τοῦ ζωγράφου τὴν ὁποία δὲν θὰ πρᾶξεταί πιά καὶ ὁ ἴδιος, μιὰ καὶ προχωρεῖ πρὸς τὶς νεώτερες τάσεις.

Ὁ κ. Λίτσας ποὺ κατέχει καλὰ τὴν τεχνικὴν θὰ θέλαμε νάταν πὺθθαράλεος στὴ δουλειὰ του, νὰ καταπιανότανε με μεγαλύτερους πίνακες ποὺ νὰ δείχνουν τὴ δύναμη τοῦ ταλέντου του.

Τὸ χρώμα τοῦ κ. Λίτσα μᾶς ἀρέσει, εἶναι βαλμένο με φινέτσα καὶ ἀρμονικότητα σὲ συνδυασμὸ με τὸ καλὸ του σχέδιο.

Ἡ Μουζάχρα (ἀριθ. 34) καὶ οἱ Ἀράπηδες (ἀριθ. 56) ξεχώριζαν μὲς στὴν Ἐκθεση. Τὸ πρῶτο χαρακτηρίζει πολὺ καλὰ τὸ συγκεχυμένο ἀνθρωπομάζεμα τῆς Αἰγυπτιακῆς διαδήλωσης χωρὶς περιττὰ λεπτομέρειες· τὸ ἄλλο μᾶς δίνει δυὸ γερά ζωγραφισμένες ἀράπικες φυσιογνωμίες μ' ἐκφραση ἔντονη καὶ μοντέρνα τεχνοτροπία.

Πολὺ καλὸ κομμάτι σὲ σχέδιο ἦταν καὶ ὁ ἀριθ. 67 “Εἰσοδος Τζαμου”.

Ὁ κ. Λίτσας ποῦχει πολὺ μελετήσῃ τὴν αἰγυπτιακὴ φύση μᾶς ἔδωσε μιὰν ἄρτια σὲ χρωματικὴ κλίμακα ἀλεξανδρινὴ δύση· με τὸν ἀριθ. 38.

Οἱ ἀριθ. 151 καὶ 152 — μελέτες σὲ κίτρινο καὶ ροῦ χρώμα δίνανε μιὰν αἰσθητικὴ εὐχάριστη ἐντύπωση χωρὶς νὰ ικανοποιοῦν ἀπὲν ἄποψη χτισίματος καὶ ὄγκων.

Ἡ πόρτα τοῦ “ἀράπικου σπητιοῦ” μᾶς ἤρесе. Ὁ ἀριθ. 26 μὰ μελέτῃ καλὰ σχεδιασμένη. Τὸ “Orage” ἓνα ὥραϊο ἔργο με τὸ μοντέρνο του φόντο. Τὸ σούρουπο (ἀριθ. 5) πολὺ καλὰ στυλιζαρισμένα δέντρα με κυριαρχικὸ πράσινο χρώμα. Χαρακτηριστικὸ τοῦ αἰγυπτιακοῦ πρωτοῦ τὸ τοπίο 50.

Ο Κ ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ εἶχε τὴν καλὴ ἔμπνευση νὰ παρουσιάσῃ συγκεντρωμένη τῇ ζωγραφικῇ του ἐργασία ἐκθέτοιας ἀπὲς 5 ὥς τις 16 Φεβρουαρίου — στοῦ «Paul» — 54 πολὺ ἐνδιαφέρουσες ἐλαιογραφίες καὶ καμμιά εἰκοσιπενταριά ὥραϊα dessins.

Ὁ κ. Ἀναστασιάδης ἔχει γερὴ ζωγραφικὴ μόρφωση ἢ ἐλλοκρινῆς ἀγάπη τοῦ πρὸς τὴν τέχνη μᾶς εἶναι πολὺ συμπαθητικὴ. Ἀπὸ καιρὸ ἐργάζεται χωρὶς θόρυβο, εὐσυνειδητὰ καὶ με ταλάντο. Τὰ ἔργα ποὺ εἶδαμε στὴν ἐκθεσὶ τοῦ ιδίως τὰ τελευταῖα ἔχουν πολλὰ ζωγραφικὰ προτερήματα. Σχέδιο μελετημένο, χρώμα καλολοβαλμένο· ἐπιτυχημένο διάχυτο φῶς.

Τὰ πορτραῖτα τοῦ καλλιτέχνη ποὺ καὶ ἄλλη φορὰ εἶχαμε ξεχωρίσει σὲ ὁμαδικὴ ἐκθεση, ἔχουν ἐσωτερικότητα καὶ γερὸ σχεδίασμα.

Ὁ ἀριθ. 12 (Ναὸς τοῦ Λουξορ) εἶναι πολὺ ἀξιοσημείωτο κομμάτι. Οἱ βάρκες στὸ κανάλι (ἀριθ. 14) μ' ἔντεχο σχέδιο. Ὁ ἀριθ. 41 ἓνα χαρακτηρισμένο κεφάλι βεδουίνας. Ξεχωρίζομε ἐπίσης τὸν ἀριθ. 5 (Luxor) καὶ τοὺς ἀριθ. 21 καὶ 23 ποὺ μᾶς ἤρεσαν πολὺ.

Τὰ dessins τοῦ μᾶς ἔκαμαν ἰδιαίτερη ἐντύπωση, πρὸ πάντων οἱ ἀριθ. 57, 58, 65, 67 καὶ 70.

Ἡ ἐκθεσὶς τοῦ κ. Ἀναστασιάδη ἔλκυσε μεγάλο ἀριθμὸν ἐπισκεπτῶν καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ ἔργα διατέθηκαν.

ΣΤΙΣ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ φίλοι τοῦ Νίκου Γριμάλδη — λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες — πήγανε στὸν τάφο του λουλούδια. Εἶχανε κλείσει οἱ σαράντα μέρες ἀπὸ θάνατό του. Ὁ διαπρεπὴς συγγραφέας Α. Λεοντῆς ἐκφώνησε ἕναν ὠραῖο καὶ συγκινητικὸ λόγο, ἀπὸν ὁποῖο παραθέτομε μερικὲς γραμμές :

Τὸ θέμα τῆς πλάκας μὲ τ' ὄνομά σου, καὶ τὸ καντύλι ποὺ ἀνάβεται τακτικά καὶ μὲ πόνο ἀπὸ ἓνα πολυφίλητο γιὰ σένα χέρι, τὰ πρόσκαιρα αὐτὰ σύμβολα τῆς ζωῆς ποὺ ἔσβυσε, μεταφέρουν τὴν σκέψι μου πίσω, στὰ χρόνια ποὺ ἔζησες, ποὺ πάλαιψες, ποὺ πάσχισες νὰ ἐπιτύχεις τὸν ἰδανικὸ κόσμον, τὴν μοναδικὴ λαχτάρα, καὶ τὸ μοναδικὸ σκοπὸ τοῦ ταξιδιοῦ σου στὴ γῆ.

“Τὸ ὄραμα τῆς πάλης σου, μὲ κάνει νὰ ὑποκλιθῶ μὲ σεβασμὸ, μπροστὰ στὰ σύμβολα ποὺ κάτω τους ρίχτηκεν ἡ θαλασσοδαρμένη σου βάρκα, καὶ παραδόθηκε στὸν ἀδυσώπητο νόμον.

Μέσα σ' αὐτὴν ταξιδεψες γιὰ νὰ φθάσεις πολλὰς φορὲς σὲ χῶρες ἀνδρες, δίχως νὰ μαραθῇ τὸ χαμόγελό σου, δίχως νὰ σβῇ ἡ λαχτάρα τοῦ καλοῦ ἀπὸ τὴν καρδιά σου.....

Νίκου Γριμάλδη, σοῦ λέω ἐξ ὀνόματος ὅλων μας ὅτι ἡ ἐκτίμησις ποὺ τρέφαμε γιὰ σένα, γιγαντώθηκεν ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ σὲ χάσαμε, ὅτι θὰ κρατήσουμε ζωντανὴ τὴν ἀνάμνησί σου καὶ στὴν καρδιά καὶ στὴν σκέψι μας, καὶ θὰ ξεχνοῦμε κῶποτε ὅτι ἔχεις φύγει γιὰ πάντα, ὅπως θὰ τὸ ξεχνοῦσαμεν ἴσως καὶ τὴν στιγμὴν αὐτήν... ἂν δὲν μᾶς τὸ θύμιζαν, ἀλλοίμονο!... τὰ σύμβολα κεῖνα τῆς ζωῆς ποὺ ἔσβυσε... ὁ σταυρὸς, τὸ καντύλι καὶ ἡ πλάκα μὲ τ' ὄνομά σου....”

ΤΟ ΒΡΑΔΥ (23 Ἰανουαρίου) σὲ στενὸ κύκλον λογίων καὶ καλλιτεχνῶν — στὸ σαλόνι τῆς Ἀλεξανδρινῆς Τέχνης — διαβάστηκε ἀπὸν συνεργάτη μας κ. Γ. Πιερίδη τὸ ὠραῖο διήγημά του “Ἀναστυλῶτης” ἀπὸν δεῦτερον τόμον τῶν διηγημάτων του “Σωτήρες” ποὺ κυκλοφορεῖ σὲ λίγο.

ΣΤΙΣ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, ἀνοίξε σὲ τὴν Ἀθήνα — Αἴθουσα Στρατηγολογίου — ἡ ἐκθεσὶς ζωγραφικῆς τῶν γνωστῶν καλλιτεχνῶν Γιάννη Μηταράκη καὶ Ἀριστείδη Παπαγεωργίου. Ἀπὸς κρίσεις τοῦ Ἀθηναίου τύπου θὰ ἀναδημοσιέψομε στὸ ἐρχόμενον τεῦχος.